ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Μ.

Ὅταν δῆτε τὴν χαριτωμένη κυρία μὲ τὴν λεπτὴ καὶ εὔμορφη φυσιογνωμία, καὶ μιὰ σιλουέττα εὐκίνητη καὶ κομψή, νὰ κρατᾷ ἀπὸ τὸ χέρι ἕνα ὡραιότατο κοριτσάκι μὲ μητρικὴ στοργή, δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ αἰσιοδοξήσετε γιὰ τὴν μαντευτικὴ δεινότητά σας λέγοντας ὅτι εἶνε παιδί της. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα πράγματι θὰ ἐχρειάζετο ἱκανότης Πυθίας γιὰ νὰ μαντεύσετε ὅτι ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος νεωτάτη κυρία εἶνε γιαγιά. Ἀγαπητὴ πολὺ ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν κυριῶν. Τὸ δωμάτιόν της, στὸ ξενοδοχεῖο ποὺ παραμένει—διότι τὸν περισσότερο καιρὸ περνᾷ στὸ Λονδῖνον—εἶνε μαγευτικὸς ἀνθών, ἀπὸ τὰ λουλούδια ποὺ τῆς προσφέρουν. Τόσο εἶνε συμπαθὴς καὶ προσφιλὴς ὥστε τὸ δωμάτιόν της εἶνε ἐντευκτήριον τῶν φιλικῶν της κυριῶν καὶ συγχρόνως καὶ τῶν συγκατοικούντων στὸ ξενοδοχεῖο, διότι βρίσκουν λίαν εὐχάριστη συντροφιὰ καὶ περίθαλψιν ἰδανικήν.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αἱ κυριώτεραι κοσμικαὶ συναθροίσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἦσαν εἰς τὸ τέννις—κλὸμπ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγωνισμάτων καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ξένων φημισμένων ρακεττῶν, ἤτοι κ. καὶ κ. Πέτερν, κ. Ζάχου, κ. Σλέμιντζ, καὶ τῆς Δος Κοντοσταύλου.

— Ἔναρξις ἐγένετο τὴν δευτέρα ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Τὸ θέαμα ἦτο ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον. Εἶχον προσέλθει αἱ πλέον φημισμένες σιλουέττες τῶν Ἀθηνῶν μὲ φορέματα ποὺ ἀντιπροσώπευαν τὴν πλέον γνησίαν γνώμην τῆς μόδας. Μετὰ τὸ τέννυς ἐπηκολούθησε χορός.

— Ὑπερεῖχον λόγῳ κομψότητος κ. Κ. Ζαρίφη φέρουσα καλαίσθητον γκρὶ—μπλὲ τζάμπερ καὶ φοῦστα πλισσέ, καστόρινο καπέλλο στὴν ἴδια ἀπόχρωσιν, κ. Ντίντη Σερπιέρη—τὸ γένος Βλαστοῦ—μὲ ἰδανικὸν σύνολον μοὺβ ρόζ, μαντὼ ὁμοιόχρωμον μὲ γοῦνα καστόρ, κ. Μαλαμίδη γκρὶ—ἀρζάν.

— Τὴν δευτέρα ἡμέρα παρέστη περισσότερος κόσμος. Διακρίνομεν κ. Φωτιάδου, κ. Ντίντη Σερπιέρη πολὺ εὔμορφη μὲ λευκά, Δὶς Φιλικοῦ μὲ rouille, Δὶς Ψιακῆ, κ. Γ. Κυριακοῦ, κ. Νάντα Κυριακοῦ, κ. Σκαναβῆ, Δὶς Σταύρου—ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐμφανίσεις—Δὶς Ταχμιτζῆ, Δὶς Ν. Ἀβέρωφ, κ. Ζαρίφη, κ. Σκαραμαγγᾶ, κ. Δεληγιάννη, κ. Κοκίδη, Δὶς Ντόλγη Κοντογιάννη—πολὺ χαριτωμένη μὲ μαῦρα—κ. Ζαλοκώστα, κ. καὶ Δὶς Εὐγενίδη, κ. Κυριέρη, κ. Λύδη, κ. Πάντου, κ. Ζωγράφου, Δὶς Μαλαμίδη, κ. Μεταξᾶ κ. ἄ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν γκάρντεν—πάρτυ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀλ. Δημητριάδη εἰς τὴν ὡραιοτάτην ἔπαυλίν των.

— Τοὺς κεκλημένους ἐδέχοντο αἱ Δες Λιλὴ καὶ Ντέπη Δημητριάδη, ἀμφότεραι ἔμψυχα κροκὶ τῆς Βόζη, ἡ πρώτη φέρουσα ζωρζὲττ ρὸζ ἐργασμένη πιέττες καὶ πλυσσὲ συμπληρωμένη μὲ εἶδος καζάκες—μαντὼ χωρὶς μανίκια λευκὸ κρὲπ—ἰντεάλ μὲ «ἐνκριστασσιὸν» ρὸζ ζωρζέττ, ἡ ἄλλη μὲ φόρεμα αἰθέριο ἀπὸ ζωρζὲττ μπλὲ—σιέλ.

— Ὁ χορὸς ἀπὸ θαυμασίαν τζὰζ—μπὰντ παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου.

— Τὸ κυλικεῖον εἶχε ἐγκατασταθεῖ σ' ἕνα κιόσκι μὲ ἀνθισμένη σκεπή, ὁ κῆπος ἦτο φωταγωγημένος μὲ ἐνετικοὺς φανοὺς καὶ παρουσίαζεν θέαμα φαντασμαγορικόν. Ἀρκετὰ ζεύγη ἐχόρευαν σὲ ὡραία βεράντα.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ζκ. καὶ Δὶς Ταμπακοπούλου σύνολον μπέζ, κ. καὶ Δὶς Τσακασιάνου πολὺ εὔμορφη μὲ μπλὲ λαβάντ καὶ καστόρι ὁμοιόχρωμον, κ. καὶ Δὶς Φερεντίνου λευκὴ καὶ κόκκινη ζωρζὲττ εἶδος τζάμπερ καπέλλο πλατύγυρο κόκκινη ψάθα, κ. καὶ Δὶς Χαροκόπου ζωρζὲττ κόκκινη, κ. καὶ Δὶς Τ. Δημητριάδη μπλὲ παστὲλ μοπλικασὰ καὶ κρὲπ—ντὲ—σίν, κ. καὶ Δὶς Ρόστοβιτς νοστιμωτάτη μὲ μπλὲ — σάξ, κ. καὶ Δὶς Χαριτάτου θαυμάσιον σύνολον βιολὲ—ντὲ—πάρμ συνδυασμὸς γκρὶ — ἀρζάν, Δὶς Βόγλη ρὸζ σύνολον κομψότατον, κ. Βριζάκη μπλὲ — μαρὲν ζωρζέττ, Δὶς Φορέσση πολὺ chic μὲ μπὲζ—ντεγκραντὲ καὶ καστόρινο καπέλλο γαρνιρισμένο μὲ σειρὰ ἀπὸ στενὲς μπάντες ἀπὸ καστόρι ἐπίσης ντεγκραντὲ μπέζ, κ. καὶ Δὶς Π. Λωρεντσάτου πολὺ χαριτωμένη μὲ πράσινα λίαν ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά της.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν οἱ κ. κ. Χαριτάτος, Γ. Λούντζης, Βόγλης, Χαροκόπος, Δ. Σκαναβῆς, Ἀποστολίδης, Ταμπακόπουλος, Πράττερ, Φορέστης κ. ἄ.

— Ἕνα θαυμάσιον γκάρντεν—πάρτυ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Η. Ἠλιάσκου. Ἡ οἰκοδέσποινα ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους της μὲ τὴν ἀβρότητα ποὺ τὴν διακρίνει βοηθουμένη ὑπὸ τῆς νοστιμοτάτης θυγατρός της.

— Αἴθουσαι διακοσμημέναι καλλιτεχνικώτατα, ὁ κῆπος ἐχρησίμευεν ὡς ὡραιότατον πλαίσιον εἰς τὶς κομψότατες κεκλημένες αἱ ὁποῖαι εἶχαν προσέλθει μὲ τουαλέττες ἁρμονικώτατα συντονισμένες μὲ τὸν ἀνθισμένο ἀνοιξιάτικο διάκοσμο.

— Τουαλέττες θαυμάσιες σὲ ἀποχρώσεις παστὲλ ποὺ ὑπερίσχυον μπέζ, ρόζ, γκρί, καὶ μπλὲ ὀριζόν.

— Ἡ πρῶτες ἐαρινὲς ἡμέρες συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μετακομισθοῦν αἱ δεξιώσεις στὸ ὕπαιθρον, βεράντες, κήπους καὶ ταράτσες, διασκευάζονται σὲ ὑπαίθριες μαγευτικὲς αἴθουσες, ἀναπαυτικαὶ πολυθρόνες μὲ καλύμματα μεταξωτά, ἀνθισμένα ἰαπωνέζικα παραβάν, τραπεζομάνδηλα ζωηρόχρωμα, τραπέζια σκαλιστά, ἀνθοδοχεῖα, καὶ ὑπαίθριοι νεοτεχνικὰ συντελοῦν σ' ἕνα σύνολον [illegible]

Ἡ Μονταὶν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ
"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑν,,
ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ
ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ
Μεταξὺ τῶν περιεχομένων τῆς
«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
τῆς ἑβδομάδος αὐτῆς εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς:
«Ὁ Χαρτοπαίχτης» Σερβικὸ διήγημα, τοῦ Λάζο Λαζάροβιτς, «Μιὰ ἐπίσκεψις στὸ Ζωολογικὸ Κῆπο τῶν Παρισίων», «Τὸ τέλος τῶν Μεγάλων Ἠθοποιῶν», «Ὁ κόσμος θέλει νὰ τοῦ λένε ψέμματα» κινηματογραφικὸ ἀριστούργημα, «Ἡ δοκιμασία» Γαλλικὸ διήγημα, «Ἡ φωνή της» Ἱσπανικὸ διήγημα, «Μιλοῦν τὰ Ζῶα»; κ.λ.π.

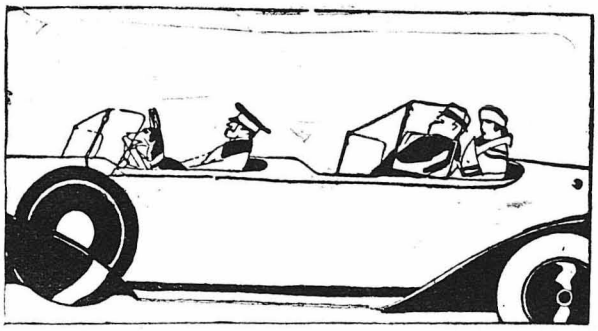

ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΣ

(Τοῦ Ἀλφρὲ ντέ Μυσσέ)

Ὠχρὸ ἀσιέρι τῆς νυχτιᾶς, μυνίτρα μακρυνή,
ποὺ τὸ λαμπρό σου μέτωπο ἀπὸ τὴ Δύσι βγαίνει,
ἀπ' τὴ γαλάζια κατοικία στὸ ἄπειρο στημένη
τί βλέπεις εἰς τὴ γῆ;
Ἡ θύελλα ἡσύχασε κι' οἱ ἄνεμοι σιωποῦν
τὸ δάσος ποὺ ἀνατριχᾷ, κλαίει πάνω εἰς τοὺς βάτους
ἡ πεταλοῦδες ἡ χρυσές, στ' ἀλαφροπέταγμά τους,
σὲ κάμπους τριγυρνοῦν.
Τί νὰ γυρεύῃς, ἄραγε, στὴ γῆ τὴ κοιμισμένη;
Μὰ νά! τὴ βλέπω στὰ βουνὸ πηγαίνει νὰ κρυφτῇ
Φεύγεις χαμογελῶντας μου, ὦ φίλη λυπημένη,
Καὶ τρέμει πιὰ τὸ βλέμμα σου ποὺ πάει νὰ σβυστῇ.
Ὦ ἄστρο, ποὺ στὴ πράσινη κοιλάδα κατεβαίνεις
Δάκρυ ἀσημένιο λυπηρό, τῆς νύχτας τῆς θλιμμένης
Ὦ σύ, ποὺ βλέπεις τὸ βοσκό, μακρυὰ σὰν περπατάει
Καὶ τὸ κοπάδι του, σιγὰ σιγὰ τὸν ἀκλουθάει.
Ἄστρο εἰς τὴν ἀπέραντη, ποὺ πᾷς αὐτὴ νυχτιά;
Κρεβάτι, μή, στὴ ποταμιά, γυρεύεις πλουμισμένο;
Ποῦ πᾷς τὴν ὥρα τῆς σιωπῆς ὀμορφοστολισμένο;
Νὰ πέσῃς, μή, σὰ μάργαρο, σὲ πέλαγα πλατειά;
Ἂν εἶνε, ἄστρο μου, γραφτὸ τ' ὁλόξανθα μαλλιά
τῆς κεφαλῆς σου, νὰ βραχοῦν σὲ θάλασσα βαθειά,
καὶ νὰ πεθάνῃς. Μιὰ στιγμή, σταμάτα Ἀποσπερίτη,
Μὴ φύγεις ἀπ' τοὺς οὐρανούς, ὦ ἄστρο, ὦ Ἀφροδίτη!

Μετάφρασις **Γιαν. Χατζηανδρέου**

Ο ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ ΚΑΙ Η ΚΙΝΑ

Στὶς «Συνομιλίες μὲ τὸν Ἀνατὸλ Φράνς» ποὺ ἐδημοσίευσε ὁ συγγραφεὺς Νικολὰς Σεγκὸρ ὑπάρχει κάπου ἡ ἑξῆς γνώμη τοῦ μεγάλου μαίτρ γιὰ τοὺς Κινέζους:

«Οἱ Κινέζοι ἀγνοοῦν ὁλότελα τὸν πολιτισμό μας καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ εἶνε ἀκίνδυνοι ἀντίπαλοι. Ὅσο θὰ τρίβουν τὶς μύτες τους γιὰ νὰ χαιρετιῶνται, ὅσο θὰ φοροῦν κάτασπρα ροῦχα γιὰ νὰ δείχνουν τὸ πένθος τους, ὅσο θὰ πληρώνουν τὸ γιατρό τους τὰ χρόνια ποὺ δὲν ἀρρωσταίνουν, ὅσο θὰ τρῶν τὶς φωλὲς τῶν πουλιῶν καὶ θὰ περιφρονοῦν τὰ πουλιά, ὅσο τέλος θὰ κάνουν ὅλα τὰ πράγματα ἀνάποδα, μποροῦμε νὰ κοιμόμαστε ἥσυχοι. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ πάψουν νὰ ὑπάρχουν κοτσίδες στὴν Κίνα, ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ τέλος της!»